

Българска Телекомуникационна Комисия АД
Изх. № 39-00-10/0
София 21.06 2012



ДО
КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ
НА СЪОБЩЕНИЯТА
УЛ. „ГУРКО“ № 6
СОФИЯ, 1000

Комисия за регулиране на съобщенията
Вх. № 04-04-133
Дата: 22.06.12

На вниманието на д-р Веселин Божков – Председател

Относно: обществено обсъждане, открито с решение № 1243 от 15.05.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията

УВАЖАЕМИ Д-Р БОЖКОВ,

Приложено, представям становище на „Българска телекомуникационна компания“ АД по проект на Решение за изменение на Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга.

Приложение: съгласно текста

С уважение,

Емил Рангелов
Пълномощник на изпълнителния директор

Становище по обществено обсъждане на проект за изменение и допълнение на Функционалните спецификации за преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика на съответната услуга (ФС) представяме на Вашето внимание становището на „Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК):

Общи бележки

БТК принципно се съгласява, че изменението на ЗЕС от декември 2011 г. предполага ревизия на подзаконовите нормативни актове, какъвто е и ФС. В тази връзка считаме и за логично КРС да измени отделни разпоредби от ФС, при прилагането на които се срещат трудности в практиката.

Предприятието подкрепя всяка стъпка на КРС в тази насока, която отчита (а) баланса между преследваните цели и налаганите мерки за постигането им, (б) технологичните възможности на системите на предприятията и не на последно място (в) принципа на свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото.

БТК не може да се съгласи с коренна промяна във виждането на КРС относно съдържанието на ФС и съответно заложените в тях ред, процедури и конкретни задължения. Подобен рязък завой в регулирането на тези конкретни обществени отношения е в пряко противоречие с принципа за предвидимост, заложен в разпоредбата на чл. 5 от ЗЕС. Още повече, не са налице негативни тенденции в развитието на обществените отношения, свързани с преноса на номера, които да налагат много и съществени промени, извън тези, които са продиктувани от измененията на ЗЕС или от констатирани от КРС негативни практики.

1. Наличието на неплатени задължения или неустойки отпада като основание за спиране на преноса

Не можем да приемем мотивите на КРС за изменение на ФС в посока на рязко обръщане на твърдо застъпваната и отстоявана в продължение на повече от 4 (четири) години позиция относно необходимостта от гарантиране на добросъвестното изпълнение на договорените задължения. Отстъпването от поддържаната до сега позиция на КРС (в същия състав на колективния орган) за заплащане на дължими суми от крайните потребители при изявено желание за пренасяне на номерата ще доведе до липсата на събираемост на вземания от некоректни платци. В тази връзка считаме за необходимо да посочим, че към настоящия момент събираемостта на такива вземания е в размер по-малък от 10 % от всички такива вземания. Този обем на събираемост може да намери своето обяснение, като чрез мястото на Република България в Европейския съюз (ЕС) по средна работна заплата, така и по степен на безработица във все още неотминала икономическа криза и наличието на болници, общини и др. клиенти в затруднено финансово положение. Ето защо считаме, че в този момент КРС следва да окаже необходимата помощ на предприятията да осъществяват своята основна дейност при конкурентни условия, които да не предпоставят ангажирането на други лостове за намаляване на риска от несъбираемост на вземания. В тази връзка е и искането ни за прилагане на политика в тази насока от страна на КРС, която да е последователна и да отчита нуждите на предприятията. Решението на КРС следва да е балансирано и като регулатор на електронния съобщителен пазар да защитава едновременно интереса на предприятията и на потребителите. От наша гледна точка балансираната позиция изисква КРС да създаде необходимите предпоставки за спазването на договорните отношения, включително издължаване от страна на абоната преди той да пренесе номера си към друга мрежа.

Обратното би довело до:

- Увеличаване на недобросъвестните потребители, които ще мигрират от мрежа в мрежа без да плащат задълженията си
- Неспазване сроковете на срочните договори
- Неминуемо това ще доведе до консерватизъм в политиката на предприятията при предоставяне на крайни устройства при благоприятни условия, което не е от полза за крайните потребители

От друга страна бихме искали да се спрем и на изложените от КРС мотиви във връзка с пренасяне и затрудняване на административния орган при установяване на административнонаказателната отговорност на конкретния доставчик. Считаме, че процесът по пренасяне на номера е възприет и с всяка изминала година се прилага все по-добре. В тази връзка бихме искали да посочим, че жалбите за преносимост на номерата за всички видове номера за първото петмесечие на 2012 г. представляват само 1 % от всички подадени жалби и съответно извършени от КРС проверки. Този факт именно следва да обоснове значителността на срещаните проблеми при преносимост в сравнение с останалите основания за проверки и подаване на жалби от крайните потребители на услуги. Посоченият напредък в обслужване на преносимостта е доказателство за все по-гладкото протичане на процеса по преносимост на номерата. Като извод от посочената статистика може да се обоснове, че при изменение на ФС, е необходимо КРС да следва прилаганата до момента политика в действащите ФС и при строго съблюдаване на принципа на свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото.

2. Специални условия в случай на пренасяне на номер, част от пакетна услуга

Преглед на приложението на действащите ФС показва наличието на практически проблеми, на които следва да бъде обърнато внимание. Конкретен пример в тази насока е необходимостта от осъществяване на контакт с абонат, ползващ пакетна услуга, с оглед задължението на предприятията да предложат ползването на останалите услуги от пакета самостоятелно. БТК предложи на КРС решение на този практически проблем, но последният не е намерил място в обсъждания Проект.

Не на последно място считаме за необходимо да изразим неодобрението си относно изложените от страна на КРС мотиви за създавани пречки за пренасяне на номерата чрез неизчерпателното посочване на данните на абоната/потребителя. Посочването на конкретен набор от данни, между които може да се направи съпоставка в системите на даряващия оператор е необходимост. Противното би увеличило възможността за допускане на грешки, както в лицето, така и в конкретния номер.

С оглед всичко изложено, сме на мнение, че предложеното изменение на ФС не отразява необходимостта от решаване на реалните практически проблеми. В Проекта се съдържат някои изменения, които преследват явно необосновани цели и създават възможности за противоречиво тълкуване. Налице са предложения за изменения, които не са съобразени с правомощията на КРС, както и такива, които предполагат извършен предварителен технически анализ на възможностите на системите на предприятията или анализ на възможните резултати от предложените изменения.

Конкретни бележки

1. По § 3 от Проекта на изменение на ФС.

Не сме съгласни с предложението на КРС за разписване на нови алинеи в разпоредбата на чл. 24 от ФС, а именно ал. 2, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от чл. 24 от ФС.

Мотиви

Съгласно посочените предложения за изменение КРС може да дава задължителни указания за изменение и допълнение в съдържанието на процедура, да одобрява измененията на последната, да изисква консолидиран текст на български и избор на отговорник за изменението на процедурата, подписването от всички предприятия и внасянето ѝ в КРС.

По предложенията на КРС за даване на задължителни указания (ал. 2) и одобряване на измененията на Процедурата (ал. 4).

Считаме, че Процедурата, която се изготвя и подписва между доставчиците на база на приетите от КРС Функционални спецификации, следва да бъде законосъобразна. В тази връзка са разписаните и действащи към настоящия момент правила във ФС относно съдържанието на процедурата. Логично е КРС да направи анализ на процедурата относно съответствието на последната със законодателството, но не и да дава задължителни указания, в случаите, в които предприятията са постигнали консенсус по всички въпроси. Посоченият модел, възприет в действащите ФС, дава достатъчно правомощия на КРС, като същевременно отчита и необходимостта от създаване на известна автономия за предприятията при избора на средствата за постигане на целите на ФС и ЗЕС. По този начин се отчита необходимият баланс в разписването на задълженията и отговорностите на всички страни, участващи в изготвяне на правила за осъществяване на преносимостта на номерата. Това е от съществено значение, тъй като само една автономно разписана процедура би отчела в най-пълна степен различията в техническите и организационни възможности на предприятията от домейна на преносимост. Ето защо сме на мнение, че действащият към настоящия момент ред за разписване на процедурата следва да се запази. Всяко усложнение в процеса по приемане на Процедурата неминуемо внася допълнителни нюанси, които трудно могат да бъдат отчетени и прилагани по един и същи начин от всички предприятия. Пример за такъв нюанс е задължението приложенията да бъдат разписани на български, когато не съществуват български системи или софтуер, които да разполагат и с български интерфейс.

На следващо място бихме искали да отбележим, че в разпоредбите на ЗЕС законодателят изрично е разписал случаите, в които КРС може (а) да дава задължителни указания и (б) да одобрява акт на предприятие/предприятия. Посочените правомощия на КРС не са разписани в общите такива по чл. 30 и чл. 31 от ЗЕС, тъй като това би означавало практическото въвеждане на възможност за осъществяване на свръхрегулация. Напротив, в разпоредбата на чл. 5 от ЗЕС законодателят изрично е разписал, че при прилагане на ЗЕС държавните органи, какъвто е и КРС, е необходимо да спазват принципа на свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото. Ето защо не става ясно как КРС спазва посочения принцип като разписва в подзаконов нормативен акт правомощия, които няма предоставени по закон.

В тази връзка следва да се има предвид, че КРС има право да дава задължителни указания само прилагайки разпоредбите на: чл. 54 и следващите от ЗЕС – при решаване на спорове между оператори; разпоредбата на чл. 222, ал. 4 от ЗЕС – при предложена система за определяне на разходите; разпоредбите на чл. 227, ал. 5 от ЗЕС, чл. 233, ал. 3 от ЗЕС и чл. 241, ал. 1 от ЗЕС – относно някои условия от Общите условия; разпоредбите на чл. 228, ал. 6 от ЗЕС и чл. 229, ал. 2 от ЗЕС – относно някои условия на индивидуалните договори и разпоредбата на чл. 243в, ал. 2 от ЗЕС – относно сигурността на мрежата.

От друга страна законовите правомощия на КРС, свързани с одобряването на актове на предприятие/предприятия, също са ограничени и в тази връзка изрично разписани в разпоредбите на чл. 167, ал. 7 от ЗЕС – относно предложение за Типово предложение; разпоредбата на чл. 196, ал. 2 от ЗЕС – относно цените и ценовите

пакети на Универсалната услуга; разпоредбата на чл. 222, ал. 4 от ЗЕС - относно системата за определяне на разходи.

Видно от изброените конкретни разпоредби в двата абзаца по-горе, КРС има предоставени от законодателя правомощия да одобрява актове на предприятия и да дава задължителни указания само в конкретни случаи и по конкретни въпроси от особена значимост. Във всички останали случаи, включително и по въпросите за преносимостта, за КРС не са налице правомощия по ЗЕС за одобряване на актове на предприятия или за даване на задължителни указания. Самостоятелното разписване на такива правомощия от страна на КРС по отношение на преносимостта на номерата винаги е предпоставка за въвеждане на свръхрегулация и в тази връзка нарушение на разпоредбата на и основополагащия посочен по-горе принцип на чл. 5 от ЗЕС за свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото.

Не на последно място следва да се има предвид, че Процедурата представлява общ акт на предприятията, базиран изцяло на договорна основа, чиято цел е осъществяване на преносимостта при спазване на законовите изисквания за това. Ето защо, при разписване на законосъобразна процедура, не са налице предпоставки за одобряване от страна на КРС или даване на задължителни указания за нейното изменение, доколкото последната отговаря на изискванията на закона. В тази връзка следва да се има предвид и факта, че посочените правомощия на КРС дават на практика власт на административния орган сам да разпише всяко едно от правилата в Процедурата, което обезсмисля намесата на предприятията в създаването на последната. При приемането на тези правомощия на КРС не са налице правни и фактически предпоставки за изготвяне на такава процедура от предприятията, последната би следвало да бъде част от ФС и съответно да се приема по реда на чл. 36 от ЗЕС.

Във връзка с всичко изложено, предлагаме посочените две алинеи на чл. 24 от ФС (ал. 2 и ал. 4) да не се приемат, тъй като разписването на такива правомощия е в нарушение на разпоредбите на ЗЕС и в тази връзка създава основание за обжалване.

По предложението за разпоредба на чл. 24, ал. 5 от ФС за изготвяне на консолидиран вариант на български.

Както беше споменато и по-горе, не бихме могли да приемем за обосновано задължението процедурата и нейните приложения да бъдат разписани на български, когато не съществуват български системи или софтуер, които да разполагат и с български интерфейс. Следва да се има предвид, че системите на предприятията са различни, с различни възможности и обединяващи различни процеси. В тази връзка превеждането на български на приложенията към процедурата няма да може еднозначно да отчете разликите в наименованията и процесите, ползвани във всяка една система на различните предприятия и в една или друга степен може да доведе до различно тълкуване или прилагане на договорените правила.

На следващо място бихме искали да възразим относно задължението за изготвяне на консолидиран вариант на Процедурата. Доколкото правилата в последната се изготвят на договорна основа между предприятията, считаме, че не е налице правомощие на КРС за вменяване на такова задължение за консолидация. Следва да се има предвид, че дори и ЗЕС в защита на потребителите не е вменил в задължение за предприятията да изготвят консолидиран текст на Общите си условия. Ето защо не виждаме основание за налагане на предприятията на такова задължение. Нещо повече - в Република България е установен ред за изменение, както на нормативни актове, така и на подзаконовни нормативни актове в Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове. В посочения указ не е налице задължение за консолидиране на измененията на нормативни актове и подзаконовни такива - за КРС

също не е налице подобно изискване. Доколкото Процедурата не е акт с по-съществено значение от законодателните изменения, последната е споразумение на договорна основа и в тази връзка не са налице никакви правни предпоставки и основания за вменяване на такова задължение за предприятията. Поради изложеното настояваме предложената ал. 5 от чл. 24 от ФС да отпадне.

По предложението за разпоредба на чл. 24, ал. 6 от ФС за определяне на предприятие, което да е отговорно за изменения, подписване на изменението от всички предприятия и внасянето в КРС.

Считаме посоченото предложение за необосновано, когато става въпрос за изменение на текстове от Процедурата, а не просто за присъединяване към последната (за което става въпрос в ал. 7 от същата разпоредба). При изменение в процедурата всички участници имат равни права и не приемаме някое предприятие да бъде водещо, както в „изготвяне на съдържанието на процедурата“, така и в събирането на подписи от всички предприятия. Последното би означавало БТК, например, да разпише съдържанието на процедурата, да я предоставя за подпис от останалите предприятия (които може да не желаят да я разпишат) и да я предостави на КРС подписана от всички. Следва да се има предвид, че практиката до момента познава няколко случая на изразено несъгласие с подписаната от повечето предприятия процедура, поради което вменяване на едно такова задължение за предприятие, което е в отношение на равноправен субект с останалите предприятия, винаги ще предполага поставяне на самото предприятие в обективна невъзможност да изпълни задължението. В тази връзка последното ще подлежи на санкция за неизпълнение на ФС на основание на разпоредбата на чл. 326а от ЗЕС в размер от 10 000 до 60 000 лева, което е необосновано.

Практиката до настоящия момент при изменения в Процедурата не е показала никаква фактическа необходимост от разписването на такава разпоредба, поради което считаме, че предложението на КРС се явява необосновано. Напротив, в сроковете за изменения на процедурата, последната е разписвана, а при положение, че някое от предприятията не я разпише, КРС упражнява правомощието си по настоящата разпоредба на чл. 24, ал. 2 от ФС. Ето защо изразяваме своето несъгласие с предложеното от КРС нова алинея в чл. 24 от ФС, поради липсата на всякакви фактически и правни основания за разписването на последната.

2. По § 4 от Проекта на изменение на ФС.

Не сме съгласни с предложението на КРС за въвеждане на нова т. 12 в разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ФС.

Мотиви

Извън разписаните такива в ЗЕС, не е налице правомощие на КРС да определя отношения между предприятията. Доколкото реда и условията за изплащане на обезщетения и неустойки са институти, регламентирани подробно и изчерпателно единствено в гражданското право, считаме намесата на КРС в тази насока за несъстоятелна. Предварителното определянето в Процедурата на подобен ред, правила и неустойки винаги би означавало отказ от права, предоставени от действащото законодателство. Посоченото вмешателство в гражданскоправни отношения между предприятията от страна на КРС винаги означава противоречие и явно незачитане на основния принцип в правото, а именно че „предварителен отказ от права е недействителен“. В тази връзка КРС следва да е наясно, че каквито и условия да бъдат разписани в процедурата в тази връзка, последните биха били нищожни.

Считаме, че отношенията между приемащия и даряващия доставчик, които са частноправни субекти, следва да се уреждат единствено на база на съществуващата

нормативна уредба. Доколкото ЗЕС не регламентира изрично необходимост от въвеждане на друг ред за обезщетения и неустойки между предприятията при осъществяване на процеса по преносимост, считаме че КРС няма основания за предлагане на такава точка в разпоредбата на чл. 25 от ФС. Доставчиците са юридически лица, надлежно регистрирани в Търговския регистър към Агенцията по вписванията и като такива следва да носят отговорност за действията и/или бездействията помежду си единствено като частно правни субекти. Подобни отношения са облигационни отношения и не следва да се регламентират чрез административно правни методи и средства.

3. По § 5 от Проекта на изменение на ФС.

Не сме съгласни с отмяната на разпоредбата на чл. 26 от ФС.

Мотиви

С посочената разпоредба КРС е въвела и признала необходимостта от поставяне на условия към абонатите, които желаят да се възползват от преносимост на номерата. Това е единствената разпоредба в ФС, която има за цел да въведе баланс в отношенията между защитата на интересите на крайните потребители и защитата на интересите на предприятията. Посочената разпоредба е действаща от 2009 г. и е приета от настоящия състав на КРС, поради което отмяната на последната най-малко би противоречало на принципа на предвидимост в регулаторната намеса, разписан от законодателя в разпоредбата на чл. 5 от ЗЕС.

БТК подробно се е спряло на въпроса относно необходимостта от защита на интересите на предприятията при представяне на позицията си при обсъждане на основанията за отказ по-долу в настоящото становище. Поради изложеното, считаме че посочената позиция следва да бъде взета предвид и при обсъждане на настоящото предложение на КРС.

4. По § 6 от Проекта на изменение на ФС.

Не сме съгласни с отмяната на разпоредбата на чл. 27 от ФС.

Мотиви

Посочената разпоредба въвежда принцип за събиране на дължими задължения по гражданскоправен ред. Разписаният в разпоредбата на чл. 27 от ФС принцип за удовлетворяване на кредитор е институт на гражданското право и в тази връзка последният единствено се прокламира от КРС във ФС. За КРС следва да е ясно, че в конкретния случай двама кредитори се възползват от правото си да наложат ограничения на техен общ длъжник. Описаната в разпоредбата на чл. 27 от ФС ситуация е гражданскоправна, която обслужва институтите на прехвърляне на вземания, солидарна отговорност и встъпване в правата на неудовлетворения кредитор. С оглед на факта, че става въпрос за чисто облигационни отношения, считаме, че за КРС не са налице никакви правни основания да отменя посочената чисто декларативна разпоредба от ФС.

Следва да се има предвид, че посочената разпоредба не обслужва преносимостта и е израз на волята на предприятията и КРС за стриктно спазване на гражданскоправните норми по време на действие на договора. Не на последно място считаме за необходимо да заявим, че КРС не е мотивирала необходимостта от отмяна на конкретната разпоредба, поради което е лишила предприятията от възможността да представят адекватна и ясна обосновка за необходимостта от така разписаната разпоредба.

5. По § 7 от Проекта за изменение на ФС.

Не сме съгласни с предложението на КРС относно задължителните реквизити на заявлението за пренасяне по т. 5 и т. 6 от разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ФС, както и разписаната нова ал. 5 от чл. 28 от ФС.

Мотиви

Относно предложението за разписване на нови задължителни реквизити в заявлението за пренасяне под т. 5 и т. 6 от Проекта на изменение на ФС.

Съгласно разпоредбата на т. 5 заявлението за преносимост задължително съдържа възможност за изрично писмено изявление на абоната за влизане в сила на договора от датата на пренасяне на номера/та, а текстът на т. 6 гласи, че заявлението следва задължително да съдържа възможност за изрично писмено изявление на абоната за влизане в сила на договора в 7-дневен срок след сключването му.

На първо място бихме искали да посочим, че така разписаните предложения за изменение на ФС оставят т. нар. „празнина в правото“. Посочените разпоредби по своето естество въвеждат две възможности за абонатите, но последните не уреждат категорично каквито и да било обществени отношения. Напротив, така разписаните разпоредби единствено объркват действащия процес по пренасяне на номерата. Това е и единственият правилен извод, тъй като тези разпоредби не дават отговор на въпроса какво ще се случи, ако абонатът не се възползва нито от една от двете възможности и в тази връзка от кога ще влиза в сила сключеният договор. Поради изложеното, считаме, че предложените две разпоредби единствено допълнително объркват процеса по сключване на договора и внасят правна несигурност.

На следващо място бихме желали да посочим, че преносимостта е случай *sui generis* и като такъв се явява и изключение от общото правило за влизане в сила на договора. Този извод се подкрепя от факта, че в случая на преносимост на номера на практика и до голяма степен кореспондира със заместване на страна по сключен договор. Предметът на сключения договор се запазва – ползване на електронни съобщителни услуги, техническите характеристики на услугата се запазват и ползваните номера остават същите. Видно от изложеното, при пренасяне на номера част от основните характеристики на сключения вече договор се запазват непроменени, което предполага и наличието на частен случай на изменение на договор. Посоченият случай предполага непрекъсваемост на ползването на услугите от крайните потребители, поради което отлагателно условие за влизане в сила на договора е неотнормено. Последното ще доведе единствено до объркване на действащия към момента процес, извършване на ненужни промени в автоматичните системи на предприятията и разбира се нов период за тестване.

Не на последно място бихме искали да обърнем внимание на противоречието в целите, преследвани от КРС. От една страна се въвежда възможност за отказ от незабавното влизане в сила на договора, а от друга страна са налице предложения за значително намаляване на сроковете за преносимост на самите номера. Нещо повече – предложението на КРС е тези възможности да не са част от сключвания договор, а да са част от заявлението за преносимост на номера. Считаме, че мястото на разписване на такива възможности не е в заявлението за пренасяне, тъй като не е налице задължение за предприятията и крайните потребители да разписват договора към точно определен момент. В много случаи практиката налага договори да се сключват под условие от успешното пренасяне на номера доста време преди подписването на заявлението за пренасяне. Такива са случаите на договори с големи клиенти и договори, сключени след провеждане на обществени поръчки. В посочените договори възложителите имат изисквания относно конкретна дата за

влизане в сила на договорите. Ето защо въвеждането в самото заявление на обсъжданите две предложения на КРС биха въвели правна несигурност – кое следва да се приема като дата на влизане в сила на договора – разписаното в конкретния договор или посоченото в заявлението за пренасяне, което има отношение само към процеса по преносимост. Считаме, че не са налице правни доводи в едно заявление за услуга да бъдат разписвани договорни условия, които би следвало да са част от самите договори. В тази връзка следва да имате предвид, че практиката на предприятията предполага и обратните случаи – подаване на заявление и последващо подписване на договор.

Както посочихме по-горе, подобно залагане на възможност за отказ от сключен договор в заявление за преносимост само би довело до объркване на процеса по преносимост, би било в ущърб на клиента и създава правна несигурност, която трудно се преодолява при договори с големи клиенти и държавни институции, каквато е и КРС.

Нещо повече, сключен договор от страна на клиента във връзка със заявена от него преносимост, не влиза в сила от момента на подписването му, а е поставен така или иначе под отлагателно условие – а именно преносимостта да бъде одобрена от двамата доставчици – приемащ и даряващ. Следователно, договорът на клиент, подписал същия във връзка със заявен пренос на номер, влиза в сила единствено и само при одобрена и успешно приключила преносимост. В тази връзка предложенията на КРС за изменение не дават отговор на въпроса какво ще стане ако не е налице успешна преносимост, а клиент е заявил договорът да влезе в сила след седем дни и следва ли да се търси отговорност на предприятието на основание на факта, че не е изпълнено пожеланото от клиента в заявлението за пренасяне.

Бихме искали да подчертаем, че приемайки тази разпоредба, КРС ще създаде правна несигурност и най-вероятно ще увеличи значително средния срок за осъществяване на процеса по преносимост.

По предложението за създаване на нова ал. 5 към разпоредбата на чл. 28 от ФС.

Съгласно посочената нова разпоредба – „Приемащият и даряващият доставчик съхраняват всички подадени заявления (PDF файлове), включително коригирани такива по една и съща заявка, както и цялата кореспонденция (всички разменени съобщения), свързана с всяка конкретна заявка, за срок, не по-кратък от осемнадесет месеца от датата на подаване на заявлението”.

Считаме, че съхраняването на подадените заявления за преносимост (PDF файлове), вкл. коригираните такива по една и съща заявка, е достатъчно да бъде осъществявано от приемащия доставчик, **тъй като единствено той разполага с оригиналите на подадените заявления**. Ако последният съхранява посочените заявления и ги предоставя своевременно на даряващия доставчик чрез общото сървърно пространство (както е регламентирано и в действащия процес), то реално достъп до тях ще има и даряващият доставчик, с което на практика не би следвало да предполага каквито и да било правни или практически проблеми. Ето защо считаме, че усложняване на процеса чрез въвеждане на задължение за даряващия доставчик да съхранява отделно PDF файлове не носи никаква добавена стойност на процедурата за преносимост.

6. По § 8 от Проекта на изменение на ФС.

Не сме съгласни с предложените от КРС изменения в разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ФС. Считаме, че действащите основания за отказ, разписани в т. 2, т. 4, т. 5 и т. 6 следва да не се отменят, а т. 3 да не се изменя. Отделно от посоченото считаме, че

предложението за т. 7 не е коректно разписано.

Мотиви

Считаме, че не са налице правни или фактически основания за отмяна на посочените четири основания за отказ.

По отношение на т. 2 от разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ФС.

Действащото към настоящия момент изискване номерът да е активен в мрежата на даряващия доставчик, като задължително условие за пренасяне на последния следва да остане. В подкрепа на това наше искане считаме за необходимо да разясним, че неактивният номер предполага **неизползването на услуга**. Както е разписано в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ФС, която КРС е преценила, че следва да остане действаща и не е необходимо да бъде изменена, преносимостта е право на абонатите и потребителите **да запазят ползваните от тях номера** при смяна на доставчика на услуга. При неактивен номер не е налице ползване на обществена телефонна услуга, съгласно даденото в § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗЕС определение. При неактивен номер крайните потребители не могат да осъществяват изходящи и входящи повиквания, било то национални или международни чрез конкретния номер – обект на пренасяне. Ето защо е налице и единственият обоснован извод – посоченият номер не се ползва от потребителя и на основание разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ФС, във вр. § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗЕС не би следвало да подлежи на пренасяне.

В тази връзка е предложената за отпадане т. 2 от чл. 29, ал. 1 на ФС. Последната само доразвива изрично посоченото изискване на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ФС, но предложеното премахване на разпоредбата от основанията за отказ няма да промени процедурата. Посоченото предложение за изменение единствено ще внесе правна несигурност и възможност за противоречиво тълкуване, тъй като разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ФС остава действаща. Във връзка с изложеното, считаме, че предложеното от КРС изменение в Проекта следва да отпадне.

По предложението за изменение на т. 3 от разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ФС.

Мотивите ни относно отпадането на израза „друг“ се основават на факта, че не е възможно пренасянето на един номер едновременно въз основа на повече от 1 заявление за преносимост. Подавайки заявлението за преносимост, абонатът категорично заявява своето желание, с което се поставя и началото на самия процес. С новата промяна на разпоредбата реално правото на отказ се ограничава до случаите на получаване на искане само от различен оператор.

Считаме, че не се налага промяна с посоченото въведение, доколкото същото е некоректно, предвид факта, че дори и да не е налице искане за преносимост от **друг** оператор, а да е налице искане за преносимост от същия първоначално направил искането оператор, не е възможно осъществяването на пренос по няколко заявления едновременно. Последното дори би довело до сериозни технически проблеми, които, считаме, че не са взети предвид от КРС при разписването на посочения текст. Предложението на КРС е и предпоставка за шиканиране на процеса от страна на даряващия доставчик, тъй като не е ясно кой принцип следва да се спазва при осъществяване на процеса по преносимост – „първия по време е пръв по право“ или „удовлетворява се последното желание на заявителя“.

По предложението за отмяна на т. 4 и т. 5 от разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ФС.

Не сме съгласни с предложението за отпадане на текстовете на чл. 29, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ФС. Бихме желали да посочим, че сме против отпадането на текстовете,

свързани с възможността да се откаже преносимост на номера в хипотезите на предложените за отпадане т. 4 и т. 5. Посочените и предложени за отпадане текстове са свързани с т. 4 - не са заплатени всички задължения към даряващия доставчик, пряко свързани с пренасяния номер и услугите, ползвани чрез него, възникнали и станали изискуеми преди датата на подаване на заявлението и дължими от абоната или потребителя на даряващия доставчик; т. 5 - не са заплатени до деня, предшестващ датата, определена за прозорец на преносимост, всички дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него.

Считаме че не е налице основание за отмяната на условието за отказ от пренасяне в случай на наличие на дължими и станали изискуеми преди датата на подаване на заявлението за преносимост суми на абоната, респ. на възможността да се откаже пренос поради незаплащане на дължимите неустойки за предсрочно прекратяване на договор и/или за лизинг на предоставени крайни устройства или оборудване. Посоченото предложение за изменение на КРС е насочено единствено към затрудняване на предприятията при събиране на дължимите от абонатите суми към даряващия доставчик.

Нещо повече, с посоченото предложение за изменение се създават реални предпоставки, при това напълно закономерно, за значително нарастване на броя на неизправните длъжници. Приемането на такова изменение винаги предполага ползване на услуги без заплащане и възможност за преминаване към мрежата на друго предприятие. Чрез приемане на посоченото изменение се създава законова възможност за незаплащане на дължими суми за ползване на услуги, в случаите в които е заявена преносимост. Следва да се има предвид, че посоченият резултат не защитава интересите на нито на добросъвестните клиенти - редовни платци, нито на предприятията.

Чрез приемането на предложението за изменение не само ще се гарантира „правото“ на пренасяне на номера, без да се заплащат каквито и да било задължения (както за ползване на услуги, така и за лизинг и неустойки), а ще доведе до несъбираемост на посочените задължения от страна на предприятието.

Считаме, че е необходимо ясно да заявим последиците от приемане на посочените предложения за изменение. Към настоящия момент ФС гарантират възможността на добросъвестните крайни потребители - изрядни платци да си пренесат номерата. С приемането на предложенията за изменение, ще се гарантира единствено „правото“ на недобросъвестните крайни потребители да си пренесат номерата. В тази връзка резултатът от предложените изменения е създаването на реална възможност недобросъвестните крайни потребители да нараснат и стоящият към момента проблем с несъбираемост на вземанията да се мултиплицира.

Доколкото, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЕС всички предприети от КРС мерки трябва да са пропорционални на съответната цел, считаме че засилването на тенденцията на увеличаване на недобросъвестните крайни потребители чрез въвеждането на посочените мерки е прекомерно. Предложеният от КРС подход е неоправдан с оглед крайния резултат и в тази връзка следва да отпадне. На мнение сме, че е необходимо да се потърси по-балансиран подход, който да отчита интересите на двете страни - както на клиента, така и на доставчика на услугата. Считаме, че чрез запазването на досега действащия ред тази цел би се постигнала.

Не бихме могли да приемем като аргумент за въвеждането на такава промяна разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС. Съгласно посочената разпоредба независимо от срока на договора, условията и процедурите за прекратяване на договора между предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, и техните абонати не

са пречка за смяна на предприятието, предоставящо услугите. Съгласно разпоредбата е необходимо да бъдат изпълнени две условия:

(а) срокът на договорите да не е пречка за пренасяне на номерата – правилата относно срока на договора не трябва да задължават абонатите да подават заявления за пренасяне само след като конкретният срок е изтекъл;

(б) условията и процедурите за прекратяване на договорите да не създават пречка за пренасяне на номерата – въвеждане на прекомерни неустойки при пренасяне на номера или подаване на заявление за пренасяне да се допуска след само в определен конкретен месец от срока на договора (напр. 11/23 месец).

Видно от граматическото и смислово тълкуване на разпоредбата, последната визираща именно ограничаващи договорни условия. Посочената разпоредба не визираща по никакъв начин възможността да се пренесе номер, без да се изпълняват предварително поети вече ангажменти към даряващото предприятие. Самото тълкуване на разпоредбата не предполага свободното пренасяне на номера при (а) дължими суми за ползвани услуги или (б) дължими суми за ползвани крайни устройства, лизинг и неустойки.

Това е и единственият законосъобразен извод, тъй като противното тълкуване би означавало, че при пренасяне на номера даряващото предприятие няма право да изисква никакви неустойки или дължими плащания, дори и по общия ред (въпреки изразеното вече тълкуване на разпоредбата от КРС в тази посока). Този извод се подкрепя и от следните аргументи, изброени под формата на кратък причинно-следствен анализ:

а) Основен принцип в публичното право и в тази връзка приложим към тълкуването на публичноправни норми е „всичко, което не е изрично позволено, е забранено“. Посоченият принцип е познат от още от Римското право и е основополагащ в континенталната правна система както при разписването на конкретни разпоредби, така и при прилагането на последните;

б) Несъмнено разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС е именно разпоредба от публичното право, за тълкуването и прилагането на която важи посоченият общ принцип;

в) Ако посочената разпоредба се тълкува в посока, че следва да се позволи пренасяне на номера, без да се дължат каквито и да било суми за ползвани услуги или за ползване на устройства, лизинг или неустойки, това би означавало, че посочените суми по принцип не се дължат. Последните не могат да се изискат по общия ред, тъй като самата разпоредба прогласява за незаконсъобразни правилата, които са пречка за пренасянето на номерата. В тази връзка предприятията не биха могли дори да искат да се удовлетворят по общия исков ред, тъй като съгласно тълкуването на КРС клаузите за дължими суми за неустойки, лизинг, ползване на крайни устройства или ползвани услуги са пречка за пренасяне на номерата и в тази връзка са незаконсъобразни.

Това е и единственият възможен извод, следвайки принципа „всичко, което не е изрично позволено, е забранено“. В подкрепа на това твърдение е и разпоредбата на чл. 328, ал. 2 от ЗЕС, която като публичноправна разпоредба изрично предвижда защита по общия ред. Посочената разпоредба само потвърждава правилото, че защитата по общия ред следва да бъде изрично разписана в публичноправна норма, за да бъде приложена.

От друга страна, при неприемане на изложеното тълкуване на разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС от страна на БТК, моля да имате предвид следното:

Приложеното от КРС буквално тълкуване на разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС в мотивите за необходимост от промяна на ФС, съгласно което са налице облигационни вземания между гражданскоправни субекти предполага в този случай и действието на гражданскоправните норми. Една от тези гражданскоправни норми, които следва да намерят приложение в този случай е разпоредбата на чл. 90 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Съгласно посочената разпоредба за предприятието е налице право да откаже да изпълни задължението си докато потребителя не изпълни своето насрещно изискуемо вземане по същото правно отношение.

Във връзка с изложеното право за предприятията както и с оглед факта, че разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС изрично казва, че (а) срокът на договора и (б) условията и процедурите за прекратяване не следва да са пречка за пренасяне на номерата, считаме по аргумент на противното всички други законови условия, свързани с претендиране на изискуеми вземания и съответно правото на задържане могат да бъдат пречка за пренасяне на номерата.

Това е и единствения възможен извод при прилагане на буквалното тълкуване на разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС.

Не на последно място считаме за необходимо ясно да възразим срещу мотивът на КРС относно прилагането на „еднакви методи и средства“ за събиране на вземания от неизправни длъжници, които не са заявили преносимост на номерата и такива, които са заявили пренасяне.

Посочените два случая на прекратяване на ползването на услуги не са еднакви и в тази връзка не следва да се прилагат еднакви методи за събиране на вземанията. Налице са две отделни групи абонати от гледна точка на прекратяване на ползването на услуги, а именно:

А) абонати, които след прекратяване на ползване на услуги не могат да продължат да ползват предоставения номер;

Б) абонати, които след прекратяване на ползване на услуги могат да продължат да ползват предоставения номер;

В единия случай предприятието има възможност да предостави номера на друг абонат, а във втория случай няма такава възможност, въпреки че продължава да заплаща на КРС такса за ползването му. Това предполага и необходимост от защита на интересите на предприятията в случаите, в които последните продължават да заплащат на КРС такса за ползване на номера, които не могат да предоставят на крайни потребители. Това налага различни способности за събиране на дължими вземания, което следва да се гарантира именно от КРС, с оглед необходимостта от заплащане на посочената такса за ползване на номера, след пренасянето на последните.

По отношение на предложението за отпадане на т. 6 от чл. 29, ал. 1 от ФС

Посоченото изискване е свързано именно с факта, че при нито едно предприятие не е налице предоставяне на услуги за срок по-малък от 3 месеца. За привличане на нови клиенти предприятията ползват различни конкурентно позволени средства – промоции, подаръци или предоставяне за ползване на различни крайни устройства. От друга страна първата сметка по сключен договор се заплаща средно до 15 дни след изтичането на месеца, през който е реализирана сметката. Ето защо отпадането на това условие би довело до „обикаляне“ през мрежите на всички около двадесет предприятия за по месец и половина, като не се заплащат услугите при нито едно

от тях. На практика това са повече от две години, в които недобросъвестните крайни потребители могат да ползват един и същ номер за предоставяне на услуга. Считаме, че КРС следва да защити интересите на предприятията, като постави такова ограничение за пренасяне на номерата, с оглед факта, че в конкретния пример за ползване на номера при различни доставчици първия даряващ доставчик ще дължи таксата за ползване на номера към Регулатора.

Във връзка с всичко изложено, считаме за необходимо посочените основания за отказ за преносимост да се запазят. Последните гарантират поток от добросъвестни клиенти между отделните предприятия, подстрекават добросъвестността у крайния потребител като цяло и същевременно защитават интересите на предприятията, а именно вложените от тях средства за добросъвестно изпълнение на договорите.

По предложението за изменение на т. 7 от разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ФС.

В разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от Проекта изчерпателно са изброени задължителните реквизити на заявлението за преносимост. В следващия чл. 29, като възможност за отказ по искане за преносимост е посочено, че изпратеното от приемащия доставчик заявление съдържа непълни и/или неточни данни на абоната и потребителя, като са изброени за отделните видове потребители. Явното противоречие в двете разпоредби се състои в това, че създава предпоставки за разнопосочно тълкуване - липсата на задължителни реквизити основание ли е за отказ по искането или на само липсата на някои от тях. След като са изчерпателно изброени и изрично посочени като задължителни, реквизитите от чл. 28, ал. 2 от Проекта следва да са неизменна част от съдържанието на всяко заявление. Логично, липсата им води до порочност на самото заявление и до обосноваване отказ по пренасянето на номерата в него. Едно такова несъответствие води до възможност за противоречиво тълкуване и заблуда относно задължителните реквизити в едно заявление. На мнение сме, че изчерпателно изброените компоненти, съдържащи се в чл. 28, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и 4 следва да намерят своето идентично отражение в разпоредбите на чл. 29, ал. 1, т. 7 от Проекта. Това налага промяна в описания член.

7. По § 9 от Проекта на изменение на ФС.

Не сме съгласни с предложеното от КРС изменение на разпоредбата на чл. 30 от ФС, чрез добавянето на три нови алинеи.

Мотиви

Първите две предложения на КРС са пряко свързани с предложенията за задължителни реквизити в разпоредбата на чл. 28, ал. 2, т. 5 и т. 6 от Проекта. Поради изложеното по-горе подробно становище относно факта, че преносимостта на практика представлява изменение на договора в страните, срока, цената, но не и в предмета на договора и ползваните номера, считаме че предложенията на КРС за разписване на нови ал. 2 и ал. 3 към чл. 30 от ФС следва да отпаднат.

Ето защо, както имахме възможност да уточним в настоящото становище по-горе, съгласието на абоната не следва да бъде разписано в заявлението, а по изключение единствено в сключения договор.

По предложението за разписване на нова ал. 4 към разпоредбата на чл. 30 от ФС.

Предложеният от КРС срок от 2 часа за изпращане на заявлението за преносимост, подадено от клиента до даряващия доставчик, е нереалистичен. При определяне на последния КРС не е извършила анализ на обективните технически възможности на системите на предприятията, както и системите на търговските представители и

дистрибутори. Поради липсата на такъв извършен анализ считаме за необосновано въвеждането на такъв срок.

По-конкретно, бихме желали да посочим следния пример, от който нагледно може да се илюстрира горепосоченото твърдение – в случай, че даден корпоративен клиент попълва заявление за преносимост на ползваните от него номер/а на място в офиса си (този на самия клиент) и съответното заявление се приема от търговски представител на БТК, то явна е необходимостта така попълненото от клиента заявление да бъде входено, а с това и изпратено на даряващия оператор посредством централизираната система на предприятието, в офис на съответния доставчик. Предвид това, следва да се отбележи, че за клиенти с отдалечени седалища е невъзможно подаването на заявления в такъв кратък срок. Следва да се има предвид че самата процедура предвижда, както изпращане на PDF файл на заявлението, така и на въвеждане на всички данни от заявлението в системите – към даряващия оператор се изпращат данни за заявлението системно и електронно копие на подаденото заявление. В тези случаи при корпоративни клиенти дори и при максимални усилия за своевременно подаване на заявлението към даряващия доставчик, това да отнеме повече от 2 часа, поради гореизложените причини. В тази връзка считаме, че действащия към настоящия момент срок от 24 часа е разумен срок за въвеждането на заявлението в системите и изпращане на последното към даряващото предприятие. Не са налице предпоставки за изменение на посочения срок, като в тази връзка КРС следва да има предвид, че в началото на въвеждане на преносимостта дори и този срок беше трудно да бъде изпълняван от отделни предприятия.

Съгласно общите условия на БТК, абонат може да подава заявление за преносимост всеки работен ден в работното време на търговските обекти на предприятието, съответно неговите изрично оправомощени дистрибутори или търговски партньори. Следва да се подчертае, че голяма част от потребителите избират именно оправомощените дистрибутори и търговски партньори за съдействие при подаване на заявленията. Използваните от БТК системи са взаимосвързани. Това означава, че подаването на едно заявление следва да намери отражение във всички замесени звена. Този процес е вътрешно регламентиран и е обвързан с конкретни действия, които не е възможно да бъдат предприети в рамките на 2 часа. Не на последно място следва да се отбележи и влиянието на човешкия фактор в този процес. Реалното трансформиране на подаденото на хартия заявление в PDF файл се осъществява от приелия заявлението. Както вече описахме по-горе, в случаите на мобилни консултанти и дистрибутори срокът от 2 часа е нереален.

В този смисъл срокът от 2 часа на практика е неприложим. На мнение сме, че същият следва да отпадне или да се определи резонен срок, в рамките на които да е възможно изпълнението на съответните действия.

По предложението разписване на ал. 5 от разпоредбата на чл. 30 от ФС.

Считаме, че в конкретния случай става въпрос за техническа грешка при разписване на това изменение – настоящата разпоредба на чл. 30 от ФС не съдържа ал. 4, която КРС предлага да стане ал. 5. В предложението на КРС препращането към чл. 30, ал. 1 е несъстоятелно, тъй като в последната не се съдържа каквото и да било обстоятелства". Поради посоченото предложението на КРС следва да отпадне.

8. По § 10 от Проекта на изменение на ФС.

Не сме съгласни със съкращаване на сроковете за реализиране на преносимостта на 5 работни дни и съответно за прозорец на преносимостта за 5 часа. Отделно от това считаме за необосновано намаляването на срокът за отговор към приемащия доставчик на 6 часа и създаването на нова ал. 3 към чл. 32 от ФС.

Мотиви

Съгласно посоченото предложение на КРС срокът за реализация на преносимост следва да бъде 5 работни дни, считано от подаване на заявлението при приемащия доставчик или от изтичане на 7-дневния срок по чл. 44, ал. 3 и включва прозорец на преносимост, не по-дълъг от 5 часа.

Бихме желали да посочим, че въвеждането на срок за преносимост от 5 работни дни не съответства на обективната реалност и възможности за реализация. До настоящия момент срокът за преносимост на негеографски номера беше 10 работни дни. Съгласно предложението на КРС посочените срокове следва да бъдат намалени повече от два пъти. Предвид посоченото, драстичното намаляване на сроковете за преносимост в пъти най-малкото не отчита техническата възможност на системите и на самата организация на процеса по преносимост. Към момента технически подобна промяна на сроковете не е съобразена с реалните възможности на операторите, като не е отчетен фактът, че част от проверките се извършват не автоматично, а „ръчно“ със съответно зает човешки капацитет. Считаме, че за такова драстично намаляване на срока за преносимост КРС следва да извърши технически проверки, които да отчетат нормалното и разумно време за осъществяване на преносимост. Към настоящия момент такива проверки на обслужващите преносимостта процеси в БТК не са извършени, което предполага, че предложението на КРС е необосновано и ще постави предприятието в обективна невъзможност за спазване на посоченият срок. Ето защо в настоящото становище категорично бихме искали да заявим, че КРС следва да отчете технологичните възможности на всички предприятия от домейна на преносимост преди да предприеме такава кардинална промяна в сроковете за реализация на преносимостта.

Следва да се има предвид, че не бихме могли да приемем като довод за съкращаването на всички срокове, посочени във ФС извършен анализ в правилата на страните членки на ЕС. В тази връзка считаме за необходимо да отбележим, че правомощията на КРС за извършване на сравнителен анализ със страните членки на ЕС се отнасят единствено до съпоставка на цени и ценови нива. Този извод се налага и от конкретните разпоредби на чл. 170, ал. 4 от ЗЕС, чл. 217, ал. 2, т. 2 от ЗЕС и чл. 220, ал. 2, т. 2 от ЗЕС. Ето защо считаме, че при определяне на срокове, КРС следва да отчита технологичната възможност на предприятията, а не да се мотивира с прилагане на най-добрите европейски практики, тъй като това правомощие е налице единствено за Комисията за защита на личните данни (чл. 261г, ал. 3 от ЗЕС).

Това е и причината да не приемем аргумента от мотивите на КРС, а именно че „при анализ на сроковете за осъществяване на преносимост на номера беше установено, че същите са по-дълги от средните срокове за преносимост на номера, прилагани в страните – членки на Европейския съюз.“. Отново считаме за необходимо да отбележим, че КРС няма правомощие да налага меки и в тази връзка и срокове на основание направен сравнителен анализ в процедурите на страните – членки на ЕС. Ето защо бихме желали да предложим алтернативно въвеждането на срок от поне 7 работни дни, което, от една страна, ще доведе до желаното по-бързо осъществяване и завършване на процеса по преносимост, а, от друга страна, ще осигури обективната възможност за предприятията да изпълнят задълженията си в срок, отчитайки техните технически възможности.

От друга страна следва да се има предвид, че не е налице каквото и да било правно, техническо или фактическо основание за намаляване на срока за прозорец на преносимост. Поради това считаме че такава изменение е необосновано.

По отношение на предложението за изменение на чл. 32, ал. 2 от ФС

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 2 от Проекта даряващият доставчик уведомява приемащия доставчик за наличие на основания за отказ на искането за преносимост в срок до 6 часа, считано от получаване на заявлението. На мнение сме, че така посоченият срок е изключително кратък и не дава възможност за реална проверка на заявлението.

Посоченият срок от 6 часа за отговор на изпратено запитване за пренос на номера също не е съобразено с обективните реалности и технологични възможности за извършване на проверка за наличие на пречки по преносимостта на номерата в системите на даряващия оператор. Нещо повече, предложените 6 часа са календарни (не работни) часове, като КРС не е отчела възможността чисто хипотетично запитване за пренос да бъде отправено до даряващия оператор в последния работен ден в последния работен час на оператора. Подобен срок предполага връщане на отговор по преносимостта в неработно време и извършване на проверка от различните екипи на даряващия оператор отново в неработно време, което винаги изисква допълнителен наличен ресурс при всяко предприятие от домейна на преносимост и в тази връзка не е оправдано.

След получаване на едно заявление при даряващия доставчик с искане за преносимост, следва да се проверят задължителните изисквания относно самото заявление, както наличие на основание за отказ. Въпреки автоматизиран, този процес отнема технологично време за проверка на всички компоненти. Предложеният срок от 6 часа по никакъв начин не е достатъчен и не кореспондира с технологично необходимото време за извършване на проверки. И тук следва да се отбележи влиянието на човешкия фактор. Срок от 6 часа – при това астрономически, календарни, а не работни – не е съобразен със човешкия ресурс на операторите. Един така заложен срок би наложил извършване на проверка и връщане на отговор от различните екипи на даряващия оператор по всяко време на денонощието, неотчитайки спецификите както на системите на предприятията, така и на отговарящите за процеса по преносимост служители.

По предложението за разписване на нова ал. 3 към чл. 32 от ФС.

Не сме съгласни с разписването на подобна разпоредба, тъй като с последната се въвеждат правила, предмет на самата Процедура. Не е налице фактическо или правно основание за разписването на такава разпоредба, която е част от правилата на Процедурата и съответно следва да бъде преценена автономно от предприятията в зависимост от възможностите на системите на всяко едно от тях. Разписването на правила част от Процедурата е в противоречие с принципа за свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото, поради което настояваме посоченото предложение да отпадне. КРС не е посочило мотиви за предложението си, което ограничава правото на БТК да обоснове несъстоятелността на предложението на КРС в цялост.

9. По § 11 от Проекта на изменение на ФС.

Предложената нова разпоредба на чл. 32а от Проекта се нуждае от допълнение и допълнителни пояснения.

Мотиви

Така разписана разпоредбата оставя място за многостранно и широко тълкуване на понятието „техническа грешка“ – последната включва ли и грешка вследствие на човешка намеса в системите. На мнение сме, че така изменената разпоредба не предоставя достатъчно информация, поради което следва да бъде допълнена или напълно изменена, като бъде внесена яснота каква е процедурата.

Считаме, че посочената разпоредба е неясна, доколкото не посочва и не дефинира понятието „техническа грешка“. Считаме по-нататък, че предвид характера на задължението, което налага посочената разпоредба, следва да се дефинира по точен и безспорен начин нейното съдържание и цел.

В допълнение, така определенният срок от 24 часа е крайно недостатъчен, доколкото при подобен технически проблем се налага комуникация между приемащия и даряващия оператор, а понякога и със самия клиент.

Видно от разписаната процедура, която при конкретен спор беше одобрена и от КРС - разумен срок за връщане на погрешно пренесен номер е двумесечния срок. Този извод се е наложил и от практиката - последната е свързана именно с факта, че и двете предприятия може да не установят съществуването на грешка при пренасяне на номер. В този случай единствено клиента може да сигнализира за допуснатата грешка.

След установяването на такава допусната грешка е необходима комуникация между предприятията, установяване и от двете страни наличието на грешка и нанасянето на съответни корекции и промяна на статуси в системата на приемащия оператор, в чиято мрежа номерът е активиран погрешно. Предвид посоченото, срок от 24 часа не е реалистичен за целият този процес на допълнителни проверки и съгласуването на промяната с крайния потребител. Следва да се има предвид, че отново не е отчетена възможността техническата грешка да се констатира в последния работен ден от седмицата. В последния случай не е обективно възможно спазването на заложения срок от 24 часа.

10. По § 14 от Проекта на изменение на ФС.

Не сме съгласни с предложението на КРС в новата разпоредба на чл. 32в, ал. 2 от Проекта за въвеждане на задължение за приемащия доставчик да приеме цяла група номера в случаите в които в неговата мрежа са пренесени най-много номера.

Мотиви

Посоченото задължение е в противоречие с разпоредбите на ЗЕС. Предоставянето на допълнителен ресурс – номера винаги е по искане на предприятието. В тази връзка всяко въведено подобно задължение за допълнителен ограничен ресурс би противоречало на Раздел VIII „Предоставяне на допълнителен ограничен ресурс“ от ЗЕС и поради това и подлежи на отмяна като незаконосъобразно. Във връзка с посоченото, считаме че разпоредбата на чл. 32б, ал. 2 от Проекта следва да отпадне.

11. По § 16 от Проекта на изменение на ФС.

Считаме че разписаните от КРС срокове за въвеждане на измененията са твърде кратки и не са съобразени с обективната реалност.

Мотиви

Съгласно разпоредбата, в срок от 2 седмици от подписването на процедурата, доставчиците следва да въведат в общите си условия новите ред и условия за реализирането на преносимостта на номера. Следва да се отбележи, че всяка една промяна в общите условия е сложен и многостранен процес. От една страна новите ред и условия следва да бъдат писмено оповестени, а от друга – промените трябва да намерят своето отражение в технически аспект. Всяка една промяна в която и да били от системите на БТК налага обща синхронизация с останалите системи. Следва

да се има предвид, че някои от предложенията за изменение изискват съществена промяна в процесите и системите на БТК, което предполага и необходимост от по-дълги срокове за имплементиране и тестване на последните.

Принципно предложение:

БТК информира КРС за нуждата от изменение на разпоредбите във всички ФС, касаещи осъществяването на контакт с крайни клиенти, които ползват пакетна услуга или главна и второстепенна такава по един и същ договор.

Бихме желали да направим и едно принципно предложение, което да намери своето място и отражение в подготвяните изменения на ФС. По-точно, бихме желали да посочим необходимостта от уреждането на възможност за контакт на даряващия оператор към клиент, който изнася част от услугите си към друг оператор, които услуги се ползват в пакет с други – непренасяни услуги.

Поради срещаните трудности при предоставяне на услуги и зачестилите жалби считаме че КРС следва или да предложи изменение на конкретния текст или поне да го пусне на обществено обсъждане за да създаде възможност за всички предприятия да изразят становище по прилагането му.

Посоченият текст се съдържа във всички Функционални спецификации за преносимост - на национално значими номера, географски и негеографски номера.

БТК поддържа идеята и необходимостта от наличие на текстове във ФС в тази посока. Посоченият текст, обаче, създава практически проблеми в случаите когато (а) става въпрос за предоставяне на пакетна услуга с включени в договора други услуги и (б) броя на ползваните номера предопределя тарифния план на крайния потребител.

В тези случаи предприятията са лишени от възможността да осъществят контакт с потребителя и да му обяснят, че след пренасяне на номера ще се прекрати ползването на услуги от пакета или съответно, че е необходимо клиента да премине към ползването на друг тарифен план, тъй като става въпрос за услуги предоставени, чрез един и същ договор.

Предложението за изменение на БТК е единствено в частта на текста „по съществуващия договор на абоната“. Затрудненията в прилагането не са свързани с ощетяване на БТК (клиента заплаща неустойки при предсрочно прекратяване на договора), а с неотделянето на достатъчно внимание на сключения договор клиента остава с прекратени всички услуги след пренасяне на заявените номера. В следствие на това започват жалби и допълнителни обяснения, което вече не е в интерес нито на БТК нито на крайния потребител.

Другият случай е заявено желание за пренасяне на само част от номерата по сключен договор за ползване на услуги. С оглед задължението за равнопоставяне на групи абонати БТК, не може да продължава да предоставя услуга, която се предоставя при друг брой номера и съответно други условия. При заявено пренасяне само на един номер или на част от номерата, които се ползват по един договор, е необосновано БТК да продължава да събира високият месечен абонамент за услуга, която реално не се ползва. Обратния случай също е налице - необосновано е абонат да заплаща месечните си сметки с намаление само поради броя на предоставените му номера и след пренасяне на последните да продължава да ползва същите отстъпки.

Ето защо предлагаме на КРС да обсъди следния вариант на изменение на текстовете:

„Даряващият доставчик и неговите търговски представители, дистрибутори и партньори нямат право да осъществяват контакти с абонатите или потребителите си, след подаване на заявление за преносимост, с цел обсъждане на предимствата или недостатъците от смяна на доставчика или за отправяне на нови оферти, промени в тарифния план и други условия, свързани с възможността за запазване на заявените за пренасяне номера в мрежата на настоящия доставчик.“

Във връзка с изложеното, предлагаме КРС да обсъди предложението на БТК и да разреши срещания практически проблем, произтичащ от текст на ФС, за което предварително благодарим.